

Hvide Sande. Men det er dog først og fremmest et Afvandingsspørgsmaal, der her er Tale om, Fiskeriet kommer ubetinget i anden Linie. Man maa heller ikke glemme, at i samme Øjeblik, man aabner Slusen ved Hvide Sande, lukker man for Fiskerfartøjerne ved Gødelen. Det er muligt, at Fordelen for Fiskeriet i Almindelighed er større ved at have Gennemløb ved Hvide Sande, men nogen Sikkerhed derfor har man ikke. Og det vil altid være en begrænset Fordel, navnlig under Hensyn til den ringe Vanddybde, der, hvorledes Forholdene end ordnes, altid vil være paa Barren udenfor Hvide Sande. Men nogen Fordel for Fiskeriet vil der ganske sikkert opnaas, og vi vil gerne give Fiskerbefolkningen derovre de bedste Kaar at virke under.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget, som jeg mener bør henvises til et Udvalg, og hvis ingen anden stiller Forslag derom, vil jeg tillade mig at gøre det, ikke mindst for at faa oplyst, hvorledes Tilstanden er ved Gødelen.

J. J. Jensen: Som ærede Medlemmer vil erindre, forespurgte jeg ved Finanslovens første Behandling, om Ministeren agtede at fremsætte et Lovforslag som det her foreliggende i denne Samling. Det glæder mig overordentligt, at Lovforslaget er fremsat saa hurtig. Jeg formoder, at Udarbejdelsen af det allerede har været paabegyndt den Gang, saaledes at min Forespørgsel maaske kunde have været sparet. Men jeg glæder mig, som sagt, over, at Lovforslaget er fremsat, da Udløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord i lange Tider har trængt til en gennemgribende Ordning. Man har adskillige Gange forsøgt at løse Spørgsmaalet, men desværre er det ikke lykkedes, og Forsøgene har kostet Statskassen adskillige Penge. Man maa nu haabe, at Gennemførelsen af dette Lovforslag vil kunne bringe en fuldstændig Ordning, saaledes at de Goder, som Afvandingen skulde bringe, virkelig kan opnaas. Det er jo ikke særlig et Fiskerispørgsmaal, der her foreligger — om end Fiskeriforholdene dog ogsaa i nogen Maade er afhængige af en Ordning —, det er i særlig Grad et Landbrugsspørgsmaal, et Afvandingsspørgsmaal. De forskellige Omskiftelser, der har fundet Sted i de senere Aar, har været til umaadelig Skade for Landbruget ved Fjorden, fordi Jordbundsforholdene delvis har skiftet Karakter, efter som Saltvandet eller Ferskvandet har haft Overtaget. De forskellige Græsarter

kan kun trives under bestemte Forhold, og hver Gang Saltvandet har haft Overtaget, har Ferskvandsgræsarterne lidt Skade, og omvendt, og dette er Befolkningen ikke tjent med. Nu haaber man, at det kan afhjælpes derved, at der ved den foreslaaede Ordning tilvejebringes noget fast, noget konstant. Vi er klare over, at det Beløb, der er foreslaaet, ikke vil strække til, og det er vel ogsaa derfor, at der ikke er fastsat et bestemt Vederlag, som Lodsejerne og Ringkøbing Kommune skal betale Statskassen.

Jeg tror, at det har været til Skade for hele denne Sag, at den ikke har interesseret den lovgivende Forsamling i saa høj Grad, som den fortjente. Og det har maaske ogsaa været til Skade for den, at man ikke har regnet med de Naturkræfter, som Vesterhavet er i Besiddelse af; der skulde maaske have været taget noget haardere fat. — Der er dem, der mener, at vort Vandbygningsvæsen ikke har taget sig tilstrækkelig i Agt for Vesterhavets Magt. Jeg tror, at man skylder vort Vandbygningsvæsen at tage det lidt i Forsvar. Den Opgave, der oprindelig blev stillet det, da Forslaget om en Ordning første Gang var til Behandling, var efter min Mening umulig. Derfor maatte hele Sagen nødvendigvis blive en Fiasko. Hvor Skylden ligger, skal jeg ikke analysere, det er ikke min Hensigt at rippe op i gamle Skader, thi jeg mener, at vi her staaar overfor en fælles Opgave, som vi maa søge at løse saa godt, som det i det hele taget er muligt. Jeg tror ikke, at der er nogen Vej, ad hvilken der er saa god Grund til at tro, at Opgaven kan løses, som netop den her foreslaaede.

Det er jo rigtigt, hvad den sidste ærede Taler (Hauge) sagde, at hele Spørgsmaalet i de senere Aar har været lagt til Side, for at man kunde se, hvordan Forholdene ved Gødelen formede sig. Men det er ogsaa rigtigt, at de praktiske Forhold har vist, at Udløbet ved Gødelen er for ikke at sige umuligt saa dog ret vanskeligt at opretholde. Dette viser, at den eneste fremkommelige Vej er den her foreslaaede, og jeg vil derfor meget anbefale, at vi søger at fremme dette Lovforslag saa hurtigt og godt, som det er muligt.

Med Hensyn til Fordelingen af Udgifterne skal jeg ikke nægte, at jeg er en Tilhænger af den Fordelingsmaade, der her er foreslaaet. Jeg husker nok, hvordan visse Udgifter blev fordelt efter det første Lovforslag angaaende denne Sag,